

Der köstliche Weg der Liebe

¹Wenn ich mit Menschen— und mit Engelzungen redete, und hätte der Liebe nicht, so wäre ich ein tönendes Erz oder eine klingende Zimbel.²Und wenn ich weissagen könnte und wüsste alle Geheimnisse und alle Erkenntnis und hätte allen Glauben, so dass ich Berge versetzen könnte, und hätte der Liebe nicht, so wäre ich nichts.³Und wenn ich alle meine Habe den Armen gäbe und ließe meinen Leib verbrennen, und hätte der Liebe nicht, so wäre mir's nichts nütze.⁴Die Liebe ist langmütig und freundlich, die Liebe eifert nicht, die Liebe treibt nicht Mutwillen, sie bläht sich nicht auf,⁵sie verhält sich nicht unanständig, sie sucht nicht das Ihre, sie lässt sich nicht erbittern, sie rechnet das Böse nicht zu,⁶sie freut sich nicht über die Ungerechtigkeit, sie freut sich aber an der Wahrheit;⁷sie erträgt alles, sie glaubt alles, sie hofft alles, sie duldet alles.⁸Die Liebe hört niemals auf, wo doch die Weissagungen aufhören werden und die Sprachen aufhören werden und die Erkenntnis aufhören wird.⁹Denn unser Wissen ist Stückwerk, und unser Weissagen ist Stückwerk.¹⁰Wenn aber kommen wird das Vollkommene, so wird das Stückwerk aufhören.¹¹Als ich ein Kind war, da redete ich wie ein Kind und dachte wie ein Kind und urteilte wie ein Kind; als ich aber ein Mann wurde, tat ich ab, was kindlich war.¹²Wir sehen jetzt durch einen Spiegel in ein dunkles Abbild; dann aber von Angesicht zu Angesicht. Jetzt erkenne ich nur stückweise; dann aber werde ich erkennen, wie ich erkannt bin.¹³Nun aber bleibt Glaube, Hoffnung, Liebe, diese drei;

سرود محبت

¹اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخنگویم و محبت نداشته باشیم، مثل نحاس صدادهنده و سنج فغان کننده شده‌ام.²و اگر نبوت داشته باشیم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشیم به حدی که کوه‌ها را نقل کنم و محبت نداشته باشیم، هیچ هستم.³و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشیم، هیچ سود نمی‌برم.⁴محبت حلیم و مهربان است؛ محبت حسد نمی‌برد؛ محبت کبر و غرور ندارد؛⁵اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی‌شود؛ خشم نمی‌گیرد و سوءظن ندارد؛⁶از ناراستی خوشوقت نمی‌گردد، ولی با راستی شادی می‌کند؛⁷در همه چیز صبر می‌کند و همه را باور می‌نماید؛ در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیز را متحمل می‌باشد.⁸محبت هرگز ساقط نمی‌شود و اما اگر نبوتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید.⁹زیرا جزئی علمی داریم و جزئی نبوت می‌نماییم،¹⁰لکن هنگامی که کامل آید، جزئی نیست خواهد گردید.¹¹زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف می‌زد و چون طفل فکر می‌کردم و مانند طفل تعقل می‌نمودم. اما چون مرد شدم، کارهای طفلانه را ترک کردم.¹²زیرا که الحال در آینه بطور معما می‌بینیم، لکن آن وقت روبرو؛ الآن جزئی معرفتی دارم، لکن آنوقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شده‌ام.¹³و الحال این سه چیز باقی است، یعنی ایمان و امید و محبت. اما بزرگتر از اینها محبت است.

1 Corinthians 13

aber die Liebe ist die größte unter ihnen.